

Politik m¼cadelenin insanları bozduğu, insanlıktan ¼ıkardığı söylenir. Bu belirlemenin doğru ve yanlış yanları vardır.

Doğru yanı, gerçekten de böyle olabilmekte, politik m¼cadeledeki insan sonradan “ben bunları nasıl yaptım?” diyecek kadar kötü şeyler yapabilmektedir.

Yanlış ise şudur:

Sosyalist kişi içinde yer aldığı toplumda sosyalize olmuş, onun değer yargılarını içselleştirmiştir. Bu içselleştirme bilinçsizdir ya da doğal bir süreç gibi işler.

Bu durumu “şiddet toplumundan çıkan bir devrimci şiddetten azade olamaz” çerçevesinde sosyalistler arasındaki şiddet konusunda işleştirdim. (İlgili kitabı www.engineerkinerkitaplar.blogspot.com da bulabilirsiniz)

Deęer yargılarının iyi yerleşmediği, yerleşmiş gibi görünenlerin de çıkar karşılığında çabucak bozulabildiği bir toplumdan çıkan, orada sosyalize olarak kazandığı değer yargılarını sosyalist harekete taşıyan bir kişiden, toplumda ne tür çirkinlikler görüyorsanız aynısını olmasa bile benzerlerini bekleyebilirsiniz. İleri bir kültür düzeyine sahip olanlar ve kendilerini bilinçli olarak değiştirebilenler bundan –şu veya bu oranda- kurtulabilirler.

Bunun için önde gelen şart, toplumun değer yargılarını sorgulayabilmek ve genellikle de kabul etmemektir. Toplumda geçerli değer yargılarını “halka ters düşmemek adına” sorgulamadan kabul edenlerden iyi sosyalist çıkmaz. Şaşırmayacaksınız, duruma göre bunlardan her şey beklenebilir.

Çözüm, sosyalist hareketin hiç ilgisini çekmeyen uygulamada yatar: insanların yeniden sosyalize edilmesi...

Tümüyle yeni bir sosyalizasyonu sonuçta bu toplum içinde yaşayan insanlarda başaramazsınız ama önceki olumsuzlukların etkisini azaltabilirsiniz.

Mesela sosyalist erkeklerde kadına şiddet uygulaması özellikle yakın geçmişte belirgin olarak vardı. Kadına şiddeti hem dini olarak ve hem de başka gelenekler çerçevesinde normal gören bir toplumdaki sosyalistten bambaşka tutum beklemek zordur. Ama son yıllarda yaşanan yeniden sosyalizasyon sonucunda bu şiddet ortadan kalkmasa bile azalmıştır. Sosyalistler arasındaki şiddet gibi bunun da yok edilmesi mümkün değildir çünkü sonuçta bu toplumdan geliyorsunuz ve içinde yaşıyorsunuz ama azaltılabilir.

Toplumdaki bireyler arasındaki çelişkilerde gerektiğinde her yöntem kullanılıyorsa, bunun sosyalist harekette de yansıması olacaktır. Sosyalist insanı içinden geldiği toplumdaki ayrı bir varlık olarak düşünmemek gerekir.

Buna karşı başlıca iki yöntem kullanılabilir.

Birincisi; yapabildiğiniz kadar örnek olmanızdır. Sosyalistler arasında çelişkiler, sert eleştiriler normaldir. Bu bir şeydir, insanlara kişisel olarak saldırmak başka bir şeydir. Bunu yapmamak gerekir.

İkincisi; böyle yapmadığınız zaman bunu zayıflık olarak görüp büsbütün üstünüze gelenler de çıkacaktır. Toplumda da bunun değişik örnekleri vardır.

Bu tür tiplerden birini ya da birkaçını fena ezecek ve ardından rahat edeceksiniz.

Herkes şunu öğrenecek: buna karşı kötü bir şey yapabilirim ama bu yaptığımı ama bugün ama bir ay ama bir yıl ama on yıl sonra yanıma bırakmaz.

Keşke insan buna mecbur kalmasa diyeceğim ama başka yol göremedim.

Anlamışsınızdır, burada pratik tecrübe konuşuyor.

Sonuç olarak; politik mücadele insanı bozar belirlemesi pek doğru sayılmaz.

Politik mücadelede yer alan insanların sonradan bozulduğunu mu sanıyorsunuz?

Hayır, bu doğru değildir.